

Sense sancions

Les obres en marxa al centre de la ciutat de Castelló han estat rebutjades en amplis sectors de la població. La directora general d'urbanisme, Blanca Blanquer, ix al pas de les seues suposades opinions en alguns mitjans.

J. P.

La polèmica encesa a Castelló al voltant de la monumental «Solució Centre» —recollida a EL TEMPS, núm. 120— suspesa en dues ocasions, i que amenaça descompondre encara més l'estructura arquitectònica de la ciutat, continua.

Així, segons un diari estatal, la directora general d'Obres Públiques de la Generalitat feia la setmana passada unes declaracions enormement crítiques amb una part del projecte de remodelació urbana i respecte a la gestió constructora de l'alcalde castellanenc, el socialista Antonio Tirado.

Tot a l'entorn de l'aparcament subterrani de la plaça de Santa Clara —de 14.000 metres quadrats i construït per Comylsa, com els altres dos ja existents—, que ha reduït

notablement el projecte primitiu de peonalització del centre de Castelló, el qual aparcament, pel que sembla, no havia fet cap de cas d'algunes normes exigides pel PGOU de la ciutat.

L'alcalde va tirar, de tota manera, endavant —«les normes tenen distinta interpretació a l'hora de complir-les»—, i afirmà que, fos com fos, «l'Ajuntament ha de deixar-ho tot com està». I davant una de les petites irregularitats presentades per aquest aparcament —que podria contenir-ne moltes més— com ara comptar amb eixida i entrada cap al carrer Major quan les disposicions urbanístiques obliguen a emprar-hi dues vies, el president del municipi ha respost amb un «nosaltres ho hem resolt amb la col·locació de semàfors».

«El Consell —ha dit Blanca Blanquer—, si es presentassen reclamacions de particulars, podria promoure

un expedient sancionador». En qualsevol cas, però, el que semblava ser el començament d'un agre debat intersocialista, i un probable rebuig administratiu, ha estat rotundament desmentit per la directora general. «No és veritat, no hi ha hagut cap desautorització a l'obra de la Solució Centre. Jo —explica— no coneixia aquelles obres

Una gestió constructora polèmica i discutida.

ni les conseqüències que se'n deriven. Així, doncs, no en conec el projecte. Però es tracta d'un projecte d'urbanització, i això ho aprova l'ajuntament. Una altra cosa és que l'alcalde pugui haver dit que el PGOU obliga els particulars i no l'ajuntament. Una cosa que és falsa».

«La llei del Sòl —afirma Blanca Blanquer— planteja que pugui modificar-se el PGOU, però —sentència— sempre que hi haja interès públic. En qualsevol cas, no pense entrar en temes que són competència dels ajuntaments i que són un problema de l'alcalde. A més, Tirado i jo hem tingut sempre una relació molt estreta. No estic per perseguir un ajuntament, quan això és comú a tota la Comunitat Valenciana. Aquesta Direcció General —conclou Blanca Blanquer— només s'interessa per entrar en criteris de legalitat i oportunitat.» □

TV3, des d'Alcoi

Dins de la polèmica que ha suscitat la instal·lació d'un nou repetidor de TVE al País Valencià, dins el terme de Xixona, reproduïm l'editorial que el periòdic *Ciudad* d'Alcoi hi ha dedicat.

«Tímidament, i com en altres comarques de la Comunitat Valenciana, ha sorgit en les nostres un moviment de suport a la instal·lació d'un reemissor que permeta captar els senyals de TV3, la televisió catalana. I un poc menys tímidament s'ha constituït l'oposició a aquesta iniciativa, assentada, per cert, en bases tan dèbils que sembla molt dubtós que es pugui materialitzar. Per als professionals de la informació, ens resulta difícil entendre que algú es pugui oposar al fet que puguem captar els programes de la TV catalana. Si no és que l'oposició s'efectua dins un context mental fortament condicionat per motius que no tenen res a veure amb la possibilitat que tindria el públic de rebre una nova cadena.

En aquest cas, però, no podem ignorar que el problema, per als sectors de l'oposició, no és una nova cadena de televisió, sinó que siga una cadena catalana en la qual, ja es sap, parlen català. Siga anatema. A tot això, al govern valencià, tampoc no li fa gens de gràcia el tema. Té ja llum verda per al canal autonòmic valencià, el qual ens permetrà, en un parell d'anys, veure i sentir els personatges de Bonanza parlant apitxat, i la intromissió de TV3 seria una competència indesitjable.

I, com a guinda del pastís, el govern de la nació segueix sense resoldre l'anunciada llei de comunicacions, que determinaria el marc legal que el desenvolupament dels sistemes de comunicació àudio-visual demana. Aquest panorama, com es comprendrà, resulta poc assequible per al ciutadà, a qui no vindria malament tenir accés a una major oferta televisiva. Per als professionals de la informació, ens resulta injustificable tota oposició al fet que la gent accedisca voluntàriament a qualsevol mitjà, siga català, basc o servocroata. Perquè a diferència dels qui s'hi oposen, considerem que la gent té dre a triar, inclús, a equivocar-se, sense que calga que ningú els cuide la «higiene cultural». Entre d'altres coses perquè aquest plat va estar quaranta anys, recentment, sobre la taula de tots els espanyols. TV3, sí, clar, i, si és possible, a més, la TV d'Atlanta.» □